
Michael Tetzschner (Hovedindlæg)

Jeg håper det er mulig å be om taletid, selv om det jeg ble inspirert av, var forrige innlegg.

Det jeg mener vi fikk i forrige innlegg, var et forsvar for en økonomisk tenkning som har etterlatt en halv verdensdel i ruiner, nemlig at man kan planlegge seg til verdiskaping. Dette å utstille arbeidsgivere som roten til alt ondt, er egentlig også å utstille dem som skaper arbeidsplasser blant annet for den gruppen vi diskuterer her, ungdom.

Jeg må gjenta det: Det er altså velferdsmodellens finansiering vi snakker om. Den kan ikke finansieres uten at det er lønnsomme produkter, som kan selges i et marked, eller at det er tjenester som etterspørres i et marked, og som noen er villig til å betale for. Ellers blir det ikke generert økonomisk overskudd til å drive den velferdsstaten som alle sier de er tilhengere av.

Jeg må si det er helt meningsløst å diskutere nye tiltak, jobbgarantier, uten å interessere seg mer for velferdsstatens finansiering. Det er i ferd med å oppstå en asymmetri mellom finansieringen av velferdsstaten og uttaket av velferdsgoder, som det er svært mange som melder seg for å få en andel av.

Det siste vi skal gjøre, er å følge de anvisningene som vi fikk fra Christian Juhl også i et tidligere innlegg, hvor han sa at det var en problematisk side ved at vi oppfordret eldre til å arbeide lenger, for det kunne skyve ungdom ut av arbeidsmarkedet. Det må jo basere seg på den planøkonomiske misforståelsen om at det i et samfunn er et gitt antall arbeidstimer til fordeling. Det er en tanke man meget interessant altså kan oppleve bli sagt

i fullt alvor i 2013.

Tietoja

Puheen numero

94

Laji

Hovedindlæg

Henkilö

[Michael Tetzschner](#)

Päivämäärä

30.10.13 12:18

